

**ENEKO GORRI
GANTIER**
EUSKARA
TEKNIKARIA

Marientia ez hunki!

Astekari huntan idazten nuen azken zutabea, duela urte bete izan zen. Lurrama laborantza herrikoiairen besta Arbonako lur okupatueta iragan berri zen. Urkoidarren mobilizazioari esker, higiezin konpainia handi batek etxebizitza programa handi bati uko egiten zion. Eta Alda elkartearen mikro-okupazioen ondorioz, Airbnb multinazionalak legez kontrako hainbat egoera erregularizatu zituen.

Lerro hauek idazten ari naizenean, Kanboko (Lapurdi) Marientia pentzearen okupazioa bukatu berri da. Hiru egun eta hiru gauetz, ehunka pertsona mobilizatu dira 3,5 hektareako lurren defentsan. Kalitatezko laborantza lur hauetan, Bouygues enpresak etxe multzo bat eraiki nahi du, beste behin lurren artifizializazioa eraginez eta laborantza lurrak desbideratuz. Gure agintarrittoek segitzen dute gehiengo baten kalterako, gutti batzuen interes ekonomikoei men egiten.

Tamalez, azken hilabeteetako aktualitateak erakutsi digu Kanbokoa ez dela kasu isolatua. Azkarate, Lekarroz, Angelu, Irisarri, Maule, Jaizkibel, Senpere, Baiona... Urtero laborantzak ehunka hektarea lur galtzen ditu betirako, eta aldi berean etxebizitzaren garestitzeak ikaragarriko heina gairatu du. Logika kapitalista eta espekulatibo horrek estutasuna eta ezinegona sortzen ditu

ipar Euskal Herriko biztanleriaren parte handi batean. Alta, lurraren alde mobilizaterako orduan, betikoak dira barrikadetan.

Horrek erran nahi ote du deus ez dela aitzinatzen? Azken hilabeteetan deus ez dela lortua izan? Okupazio hauen eragina mediatikoa dela bakarrik? Parean dugun sistema sendoa da; eta tresna guziak alde ditu: legeak, hautetsiak, arauak, pentze jabeak... Baina Arbonaz geroztik, zerbait pasa da. Hori erratea ez da baikortasun inozo batean erortzea. 120 eguneko okupazioak mezu argia bidali die espekulatzailerei. Jende hori aberastan da moralarik ez duelako, epe luzera begira ari direlako eta kalkulatzailak direlako. Biziki jende pragmatikoa da: haien inbertsioak etekinak atera behar ditu; eta ekuazioan sartzen baldin bada ados ez den jende baten mobilizazioa (okupazioaren forma har dezakeena), gibelera egin dezakete. Hori pasa da Arbonan, bi eroslek gibel egin baitute.

Aniztasun ederra bada borroka horietan: laborari, hiritar gazte, langile prekario, erretretadun uros, militante esperimentatu edota arazoaz kezkatutako herritar xumeak. Ez gira beti ados, baina aitzina goaz. Gauzak diren bezala erran behar dira: espekulazioaren kontrako bataila ez da irabazia, baina herri mobilizazioei esker, urratsak ematen ari gira. ●

**EVA PEREZ-PONS
ANDRADE**

Burujabetza energetikoa II

Etxebizitzetan energia lortzeko erabiltzen den teknologia mota erabat baldintzatuta dago klase sozialarekin, eta zentzu horretan, burujabetza energetiko berdea gutxi batzuen esku dagoen ondasuna litzateke.

Teknologia horiek sortzeko beharrezkoak diren lehengaiak aztertzen baditugu, ezingo genuke erabateko burujabetza baten inguruan hitz egin, mineral horietako asko Hegoalde Globaleko herrialdeen esplotaziotik baitatoz; hau da, haiekiko dependentzia dugu. Eta ezingo genuke ezta ere berde absolutu baten inguruan hitz egin, teknologia horiek ekoizteak, garraiatzeak eta haien fabri-

kaziorako beharrezkoa den mineralen ustiapenak eragiten duen aztarna ekologikoa nabarmena delako.

Helarazi nahi dudana mezua ez da energia berriztagarrien kontrako, baizik eta pentsatzea non, nola eta zein helbururekin egiten ditugun instalazioak. Izan ere, energia berriztagarriak naturan ahalik eta inpaktu txikiena eragiteko daude. Etekin ekonomikoa atera nahi bazaie, edo beharrezkoak izan gabe modan daudelako jartzen baditugu, hasiera batean pentsatuak izan ziren helburuen kontra egiten ibiliko gara, teknologia horien atzean karbono dioxido igorpenak baitaude. ●